

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 28. september 2012 af Østre Landsrets 17. afdeling
(landsdommerne Dorthe Wiisbye, Peter Thønnings og Lone Dahl Frandsen).

17. afd. nr. S-1238-12:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

(cpr.nr. 020867-)

(advokat Stig Lynghøj Nielsen, besk.)

Københavns Byrets dom af 17. januar 2012 (SS 2-25312/2011) er med Procesbevillingsnævnets tilladelse anket af **Tiltalte**, som har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om stadfæstelse.

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af tiltalte og af **Vidne 1**, der begge har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han forud for den 24. november 2009 var i telefonisk kontakt med både SKAT og sin bank. Hos SKAT spurgte han til beskatningen af det kommende honorar fra finansfirmaet og fik oplyst, at han først skulle henvende sig, når han havde fået sin første lønseddel. Hos banken spurgte han, om han kunne udlevere sit kontonummer til finansfirmaet, og fik at vide, at dette ville være risikofrit. Det var anført

på finansfirmaets hjemmeside, at de havde godkendelse til at virke i Danmark. Han overvejede ikke at spørge finansfirmaet, hvor de overførte penge kom fra, eller hvorledes firmaets forretning nærmere var tilrettelagt. Hans løn var nok meget høj, når man tager arbejdsindsatsen i betragtning, men dette gælder vel for en del ansatte i finanssektoren. Han har ikke en uddannelse, som kan siges at kvalificere ham til et traditionelt job i finanssektoren. Han udførte ikke opgaver for finansfirmaet før eller efter den 24. november 2009. Efter at han den dag havde hævet pengene og iværksat pengeoverførslerne, blev han ringet op af en medarbejder fra sin bank. Det gik da op for ham, at noget var galt. Han fik stoppet pengeoverførslerne og fik siden pengene retur. Han måtte dog selv betale gebyret på 3.700 kr. for de to pengeoverførsler. Han underrettede kort efter politiet om det passerede. Politiet sagde, at man måtte afvente en eventuel anmeldelse fra banken.

Om sine personlige forhold har tiltalte supplerende forklaret blandt andet, at han fortsat arbejder i lufthavnen. Han tjener nu ca. 24.000 kr. brutto om måneden i sin fuldtidsstilling. Hvis han findes skyldig, vil han miste sit job og sin indtjening og i konsekvens heraf sin andelslejlighed. Hans kæreste er studerende.

Vidnet souschef **Vidne 1** har supplerende forklaret blandt andet, at man i banken fik mistanke om, at noget var galt, efter at tiltalte havde hævet det usædvanlig store pengebeløb. Det var filialens hovedkasserer, som betjente tiltalte. Hun valgte på baggrund af sin erfaring og en konkret vurdering af situationen at involvere vidnet. Hvis en kontooverførsel forekommer mistænkelig, kan man kontakte banken, som pengene er overført fra. Der er ikke faste procedurer for, hvornår en kasserer, som modtager anmodning om udbetaling af et meget stort pengebeløb fra en kunde, skal foretage en nærmere undersøgelse af forholdet. Dette afhænger af kassererens skøn i den konkrete sag, og kassereren kan vælge at udbetale pengene, før forholdene undersøges nærmere. I bankfilialen havde man i den pågældende periode – over 1-2 uger – et par sager som den foreliggende vedrørende overførsler fra konti i Sparbank, efter ”hacker-indbrud” i Sparbanks netbank. Han husker ikke, om den foreliggende sag var den første eller en af de senere af disse sager.

Retsgrundlaget

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 303 svarer i alt væsentligt til den foreslåede bestemmelse i § 273, stk. 1, i Betænkning afgivet i 1923 af Straffelovskommissionen af 9. november 1917. Den foreslåede regel havde følgende ordlyd, jf. betænkningen, s. 84:

...”Den, som udviser grov Uagtsomhed ved at tilforhandle sig eller paa anden lignende Maade modtage Ting, der er erhvervede ved en Berigelsesforbrydelse, straffes med Bøde eller Hæfte.

Har den skyldige tidligere været dømt efter denne Paragraf eller for nogen Berigelsesforbrydelse, kan Straffen stige til Fængsel i 6 Maaneder.”

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen fremgik følgende, jf. betænkningen, sp. 389f:

”Bestemmelsen fastsætter Straf for Handlinger, der har Hæleriets objektive Egenskaber, men som ikke kan straffes som Hæleri, fordi der ikke foreligger Forsæt. Det, der søges ramt ved denne Forskrift, er de egentlige Hælerforretninger, der erfaringsmæssig spiller en stor Rolle til Fremme af Berigelsesforbrydelser, særlig Tyveriforbrydelser. Som Følge heraf omfatter Bestemmelsen kun dem, der tilforhandler sig eller på anden *lignende* Maade modtager de ved saadanne Forbrydelser erhvervede Ting. Det er dog en Betingelse for Strafbarheden, at Gerningsmanden har udvist grov Uagtsomhed.

I 2det Stk. er fastsat forhøjet Straf i visse Gentagelsestilfælde, en Bestemmelse, der ligesom Reglen i 1ste Stk. er paakrævet for effektivt at kunne komme Hæleri-Uvæsenet til Livs.”

Lovforslaget til straffeloven indeholdt en tilsvarende bestemmelse (i forslaget § 305).

De specielle bemærkninger til denne bestemmelse indeholdt blandt andet følgende passus, jf. RT 1924-25, Tillæg A, sp. 3403:

”... Bestemmelsen fastsætter Straf for *Handlinger, der har Hæleriets objektive Egenskaber*, men som ikke kan straffes som Hæleri, fordi der ikke foreligger Forsæt. Det, der søges ramt ved denne Forskrift, er de egentlige Hælerforretninger, der erfaringsmæssig spiller en stor Rolle til Fremme af Berigelsesforbrydelser, særlig Tyveriforbrydelser.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Efter bevisførelsen lægger landsretten til grund, at de 85.000 kr., som den 24. november 2009 efter aftale med tiltalte blev indsat på hans bankkonto, kom fra en konto i Sparbank, og at pengeoverførslen uden den pågældende kontohavers samtykke var gennemført af en tredjemand, som uretmæssigt via Sparbanks netbank havde skaffet sig adgang til kontoen. Af de overførte midler beholdt tiltalte efter forudgående aftale med sin opdragsgiver 17.000 kr., som forblev indestående på tiltaltes konto. Det må endvidere lægges til grund, at tiltalte efter aftale dels hævede de resterende 68.000 kr. af de overførte midler, dels gik

til to pengeoverførselsbureauer og ved to transaktioner overførte disse penge til én person i Rusland. Tiltaltes bank fattede mistanke og rettede henvendelse til tiltalte, der derefter fik standset overførslerne.

Da tiltalte efter forudgående aftale med sin opdragsgiver iværksatte overførsel af de 68.000 kr. til tredjemand, kan tiltalte ikke anses at have ”tilforhandle[t] sig eller på anden lignende måde [at have]modtage[t]” disse 68.000 kr. som nævnt i straffelovens § 303. Tiltalte frifindes derfor for denne del af tiltalen.

Det beløb, som tiltalte efter aftale modtog på sin konto, omfattede yderligere 17.000 kr., som han i overensstemmelse med aftalen beholdt. Landsretten finder, at tiltalte herved har realiseret gerningsindholdet i den nævnte bestemmelse om at tilforhandle sig eller på anden lignende måde modtage ting, der er erhvervet ved en berigelsesforbrydelse.

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det, at tiltaltes modtagelse af beløbet på 17.000 kr., som han lod forblive på sin konto, må tilregnes ham som groft uagtsom som nævnt i straffelovens § 303. Landsretten har herved lagt vægt på det uforholdsmæssigt store vederlag, som tiltalte modtog for sin begrænsede indsats, og i øvrigt de omstændigheder, som byretten har anført.

Sanktionen

Uanset at tiltalte efter bevisresultatet for landsretten er fundet skyldig i en mindre del af tiltalen end for byretten, finder landsretten, at der ikke er grundlag for at nedsætte bødestraffen.

Landsretten stadfæster derfor den fastsatte bødestraf og forvandlingsstraffen for bøden.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod Tiltalte stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.